

საბ. ჯ. ლომიანი

კოსმოსი—საბურთალო

— რას იგულისხმობ, შა კაცო?! ორი მილიარდ სამას ოცდახუთი ათას ხუთას ოთხმოცდასამი კილომეტრი დაწვრა, მე კი ოთხი მილიარდისა გადავინახე და კიდევ უკმაყოფილო ხარ?!

გვილოცავს

აკადემიკოსი

ნიკო კაცხოველი

„ნიანგს“ ვუსურვებ ხანგრძლივსა და აქტიურ ცხოვრებას, ყოველთვის სმალამოღებულნი ყოფილიყოს, ავი არავისთვის შეერჩინოს, გამრუდებულ გზაზე გასული სწორ გზაზე დაეყენებინოს, იყოს უფრო გულადი და პირდაპირი, ქასურ საღესავზე გაელესოს თავისი ჩანგალი, ამავე დროს კეთილი ღიმილი არ მოშორებოდეს!

ერთი სიტყვით ქვეყანას დაანახოს, რომ მისი ზრდილა ჩვენა ერის სასარგებლოდ და საკეთილდღეოდ არის მიმართული!

სიყვარულის საუკუნე

მივეფეროთ! სიყვარული დანგრეულს არ აშენებდა?!
 უფრო მეტად როსმე რამე გვასახლებდა?! გვაშევენებდა?!
 არა მართო სადღეისო, სახვალთო საქმეც ითხოვს!
 მივეფეროთ! უკეთესმა სხვამ რამ უნდა გადაგვიძროს?!
 რომ ნეტარი იყოს ჩვენთვის მუშაობის ყველა წამი!
 უბატონოდ, უბოდიშოდ შეგვირზიონ ვერც წამწამი!
 რომ ახსნილი სიყვარული არ მიებას ისევ ბაგას!
 მიეშველოს, არ მოაკლდეს სითბო — დამზრალს, წყალი — ჩარგავს!
 დედამიწავ! შენს დედაბობს სიძულვილი ვედარ გაზრავს,
 რაკი ნიშად და ემბლემად სიყვარული დაგისახავს!
 წელს — ოცწლედ მიაცილოქ!
 ნდობა გულში ადუღუნე!
 კარზე გადგას სიყვარულის გულქათქათა საუკუნე!

ზაზა კაციანიშვილი

უსიტყვოდ

განცხადებები ზოგიერთი აბანოს კლიენტებისათვის

- აბანოს ადმინისტრაციამ მიიღო სინდისის გასარეცხი ახალი საპონი. მომსახურე პერსონალზე ჩატარებულმა ცდებმა კარგი შედეგი გამოიღო!
- აბანოში შესასვლელი ბილეთი შეიძინეთ მოლარესთან, აბანოდან გამოსასვლელი — მეგარდერობესთან!
- მეჩისისაბან მიღებულ ტრავმებზე აბანოს ადმინისტრაცია პასუხს არ აგებს!
- აბანოში მუშაობა განაახლა მექისეობის შემსწავლელმა მუღმივ-მოქმედმა წრემ. კონკურსგარეშე დაიშვებიან ორი თვის დაუბანელნი!
- მეგარდერობას ჩამოართვით ხელწერილი, რომ აბანოში შიმშელი არ მოსულხართ!

ოთარ მეოთხიშვილი

ნ. ა. შირვათაშვილი

— მოტოციკლათი იყიდე, აბ რომ დაგიხურავს?!
 — არა, ღუბლიონკა!

რეპორტი სოფელ კარკარეთში

გუშინ სოფელ კარკარეთში, ნელს უკვე მესამედ, გაიმართა ტრადიციული რაჭიკობა. შესავალი სიტყვა წარმოთქვა სოფლის თავკაცმა აბს. მაჩილაძემ. სახალხო უნივერსიტეტთან არსებულმა ანსამბლმა „ჯინსმა“ შეასრულა ქართული პოლიფონიური და პოლინეზიური სოლიფონიური სიმღერები.

დასასრულ გაიმართა ქართული ხალხური ჭიდაობა. სტუმრებს მასპინძლებმა გულუხვად მიართვეს ხაშლამა, ჩახოხბილი, ჩაიხვეული, ჩაბატული, შქმერული და შამპანური.

1981 წელს კი საქართველოს სხვადასხვა კუთხეებში გაიმართება ალმასხანობა, კიშობა, ჯიშობა, ლიაობა, იპოლიტიობა, სარლაგობა, ლუარსაბობა, დარაჯანობა, ქიონიაობა, გივობა, მერობა, და სხვა ობაბი!

ნიანგი

ახალი გენერაციის რეპორტი

ბარბი

ხარი რქას გაკრავს მეორე ხარს და მოძოვს ბალახს, მაგრამ სიხარბით როდი მოხდის ეს მშვიდ ნიშას! ხარბს მხოლოდ ერთი ფიჭვი ტანჯავს (სხვა ფიჭვი არ აქვს!) — ოჭროს საბადოდ მიაჩნია მეზობლის ქვიშა!

მომხვეველი

სახელს არ იხვევს მომხვეველი, ფულს იხვევს მხოლოდ — ეს არის მისთვის წუთისოფლის თავი და ბოლო!

ფარისხველი

ფინია ძალი ნელს გილოკავს გულით, აღერხით, მის წყლიან თვლებს სიყვარულით გინდა უყურო. ფარისხველი ატრიალებს ენას ალესილს და თან იცინის, გეფერება, მაგრამ — უგულოდ.

ქლეხა

ქლეხას იმიტომ ქვია ქლეხა, — ენას რომ ლეხავს, მაგრამ უფროსთან ხმას არ იღებს, — ასე აქვს წესად. მხოლოდ ხანდახან თვალს ჩაუკრავს ჩუმი ალერხით, მერე ნელ-ნელა შეაპარებს ენას ალესილს.

ეგვანი ბართაია

თქვენც გაიკვირებთ, მკითხველნო!

თუ გეგეჭკორის რაინის სოფელ ბანძის ავგონაწილების მალაზიაში მოგინდათ შესვლა, ფეხაკრეფით შედით. დახს, ფეხაკრეფით, თორემ შეიძლება უნებლიეთ გაადვიდით დახლზე თავდადებული მძინარე მსუქანი კაცი, ღიბი რომ შევილივით მოსწრებია. მისი ხვრინვა თუ არ შეგიშლით წელს, იქვე მდგომ ზრდილობიან მამაკაცს მიმართეთ იმის თაობაზე, თუ რაც გსურთ შეიძინოთ. თქვენს გაკვირვებულ სახეზე გამონაგულ ცნობისმოყვარეობას ეს ზრდილობიანი მამაკაცი ჩურჩულით დააკმაყოფილებს მეგრული კილოთი:

— დაღლილია, ბაგონო! — ხოლო სად დაიღალა, ამის გაგებას ნუ ეცდებით, მხოლოდ ის ეცადეთ, ჩურჩულითვე ჩამოთვალეთ თქვენთვის საჭირო საქონელი.

თუ ბედმა გაგიღიმათ და მალაზიაში აღმოჩნდა ის ნაწილები, რასაც თქვენ ეძებთ, ზრდილობიანი მამაკაცი მაშინვე გამოგიგანთ საქონელს და დახლზე დააწყობს მძინარე ღიბიანის თავთან და აქ მოხდება ის სასწაული, რასაც არა მგონია, მოელოდეთ. მძინარე მამაკაცი მყისვე გაახელს თვალს, ხელის სწრაფი მოძრაობით საანგარიშოს თავისკენ მიიწევს და ელვის სისწრაფით იანგარიშებს საქონლის ღირებულებას (რა თქმა უნდა, არა სახელმწიფო ფასებში). ფულს მოხდენილად ჩაიჯიბავს, თავს დახლზე დასდებს და იმავე წუთში ამოუშვებს ხვრინვას, რაც იმის მათუწებელია, რომ აუღენცია დამთავრებულია.

თქვენ გაოგნებული გამოდინართ გარეთ და ისიც კი გავიწყდებათ, რომ იკითხოთ, რა თანამდებობა უკავია ამ მალაზიაში ღიბიან მამაკაცს.

სამგრაღია — ცხაკაიას გზაზე, აბაშას რომ გაივლით, ერთი ახალი უნივერსალური თვითმომსახურების სამრეწველო მალაზიაა გახსნილი, გზის მარჯვენა მხარეს. ამბობენ, რაც გინდა, ყველაფერი იშოვებო. ჩემი რჩევაა, ნუ შეხვალთ იმ მალაზიაში, თორემ შეიძლება გუნებაწამნადარი გამოხვიდეთ იქიდან. თუ მაინცდამაინც სულმა წაგდლიათ და შეხვედით, ყურადღებას ნუ მიაქცევთ დახლზე გარედან მიყუდებულ წარმოსადეგი შესახედლობის ახალგაზრდას. მან შეიძლება შემოგხედოთ, ან არ შემოგხედოთ. ეს თქვენს

ქცევაზეა დამოკიდებული. თუ ბედმა გაგიღიმათ და შემოგხედათ, ისე უდიერად და ავადებულად გაგცემთ კითხვაზე პასუხს, რომ თავბედს დაგაწყველინებთ და, მერწმუნეთ, მთელი დღე ცუდ ხასიათზე იქნებით. თვითონ კი ჩაჯდება საკუთარ „უიგულში“ და არხინად გაუდგება გზას, საითაც თვითონ მოესურვება იქით, რადგან სწორედ ეს წუთია მოვიდა საიდანაც, შემოიხედა მალაზიაში, თვალი გადაავლო დახლს, სადაც, როგორც ამბობენ, მისი კაცი მუშაობს და ჰერი...

მერე არავინ არაფერს ეუბნება? ან რა მოვალეობას ასრულებს? გაკვირვებთ თქვენ! ჩვენც გაკვირვებთ და ასევე დავრჩით გაკვირვებულნი.

ავგონაწილების მალაზია სამეგრელოდან გურუისკენ მიმავალ გზაზეც არის, გრიგოლეთთან. მას ასე ჰქვია „სუფსის გაერთიანების №1 ავგონაწილების მალაზია“. მალაზია კი არის, მაგრამ რად გინდა! ბედი უნდა გქონდეს, რომ გაღებულ დაგხვდეს. კარებზე გაკრულ წარწერას ნუ მიაქცევთ ყურადღებას, რომელიც გაუწყებთ, რომ მალაზია ღიაა 9-დან 19 საათამდე, შესვენება კი 13-დან 15 საათამდე (ორსაათიანი შესვენებაა. სად იღლებიან ნეგავი, ამდენს რომ ისვენებენ?!). მალაზიას, რომ მიუახლოვდებით და შორიდან თუ შეამჩნევთ ავგონაწილების რიგს, წინასწარ ნუ გაიხარებთ, არ გეგონოთ მათი მფლობელები რიგში იდგნენ. უბრალოდ, ყველა მძღოლი თავის მანქანაში ზის, კარებზე ჩამოკიდებულ უშველელ ბოქლომს შესცქერის და იმის მოლოდინშია, ეს კარები სეზამივით როდის გაიღება.

გადის შესვენების შემდეგ საათი, ორი, სამი და მალაზიის მესვეური კი არსად ჩანან. ბოლოს გზაზე ბოლი ავარდება. ეს მაცნე მოჰქრის. ყველა მანქანებიდან გამოცვივდებიან და მაცნეს მანქანა რკალში მოექცევა. ცხელი ამბავი: საგირალში წასულან და დღეს აღარ მოუვლინო.

სხვისი რა ეგირებოდათ, როცა თვითონ საგირალად აქვთ საქმე!

არისტო კრაზია

ნახ. გ. ფირცხალავანი

2380

დღეს, ჩვენში ამბროლაური ვისა არ გავიყინა? ქვემო რაჭაში რომ არის, ისიც ქვე იცი, გეოია!

თქვენ ისიც მოგხსენებთ, როგორ დამკვიდრდ, დღაცაა, მარტო ის რად ღირს, — ნამდვირად გაქალაქ-გამოქალაქდა!

არსობს სამიონინდელიარ სხვებს კულტურულ ვარიანთა; კისორ ვაჭებს, კულტურის სხედვ (საქმად დღა ვარიანთ);

ვაჭებს სამკითხველი, ხასტურები, აბანცა და უოსტა, პანანცა ვაჭებს რაშიმბედა (ტრინუდად თუ არ მოგეტყვა).

მოკლედ არ გვიმბედა ამ განხრით (ანკი, როდის რა გვიმბედა?), ტელევიზორი ვაჭალა და... ისიც ქვე შეგიკითხება!

შემოვიტყვიდა, ამ სიტყვის უსტის და სრულად გავიხსენა, — აკანცალები იწყება, მთავრდება ამავაგბანთა!

ფეხბურთის ვარა, ფელაფურს ნაკუ-ნაკუ-დ აწვირებს, ხან ხანცუკებს უწვირებს, ხან- ნამტვრევებს და ნარჩეუბს!

ხან ღნად ვარბა-ვარბარის მანკით და თვის პინანა, ტანი რომ გვერდზე ვახტება, ათავა კვება საცილავს!

ვაწვირდ და ვერ ავალწეა, ჩანავარი ჰატყურავსომა... ხან აბამ, თურმე ოსუკა უფრო უარეს ღვკშია!

ქო სულ ვერავინს ხელეფი ვერ ვაფს, ვერც ხელს და ვერც თვალებს, ჩანათვერ ტელევიზორებს და უფრებერ ტრამაინთს!

რა გზას დავაღდეთ, არ ვიცი, ნუთუ ნამდვილად გვიყინეს? ესხლდათი მიზეზი და ეთერზე კვებავით აგვანა სივანლებს!

ფეხბურთი, თქვენ გვეკუწო, ეს ღარდ და ვაჭაღვიკინცა, ეთხმელ ტელევიზორებს სულთლად ნუ დგავაქტყურავსთ!

ენოა ჩიტალაქამ
(ამბროლაურის რ-ნი)

— სოციალ ვასალთი, უფროსი, და დანიასაც ღარდ დავაჭირდება, პირდაპირ მიურად მისხაპალ მივიღებთ!

ღლი თანა

ღლი თანის გამფლანგული შინ კაბი არ მოქონდა, ამ სიტყვებით დაიტრეს; ეფერდ დღია, — დაიფრტქდა! ვინც შეშაბა, — დაიჭარქა!

ტარიელ ჩარამალისანი
(ქ. კუთახი)

— თქვენ პოეტო ხართ! — ასულმა აღტაცებით შეხედა აზოვან ქაუსს.
— თქვენ კი პოეტურალი, არა? — ჭაბუკმა ისევ მიიხედა.
— როგორ გამოვყინოთ?
— ისეთი პოეტურული ხმა გაქეთ, რომ...
კაბაში ზღმდ ვარსკვლავი ცვიოდნერ, ჭაბუკი და ლამაზბინი სანაპიროს მიუცვებოდნერ ერთმანეთის პოეტით ფრინად ბუნდერიო. მათი სულების პოეზია ხეუსიკა ზღვარის ნელ ქროლვას აიდგებნა...

მეორე ღლეს ზღვა იყო წყნარი, ოღონდ იქვე ახლოს ეღვავდა, ნაპირებს ანდებოდა ხალხით აზვირთებულ ბაზარი.
ყველგერს ცეცხლი ეკიდა. ანახლად ერთი დღიოდნერ მეორეს გახვდა შოვაგელ-ნარბა ღამხმანმა და იმ წერილს ჭაბუკს, წინად დღითი გველით პოეტს, შეუფიქრა მზერა, შეკრთა და მუხომომეფთოლი დავუჭა ძირს...
— ვი, წინა! — დავიწყნას და თვალები მიიღუღა.
მამიას გულს კოზობა დავსო ღიკას თვალებით ნატყორცინისარი, დაბარნავდა, ჩაიროქა და დაიღუღე-ვლა:
— ვი, ღდა! ისორიენი დაბლის მინიით ვყარნერ, ღიკა — ციტრუსების ყუთებთან, ვამი — ვაშლის გოდრელებთან. უყურებდა ხალხი ერთმანეთის მუხედრით ასე უცაბუდად ნაქმეულ ღამხმანსა და ბრეგ ჭაბუკს, უყურებდა ასე უმწეოდ მწორლად და მწორლად გადგო. მხოლოდ დახლებს შუა დინებად ვიპირებულ კონტროლორთმა თუ იცნადა, არამ დაცემულთაგან არც ერთი იყო დაზმევენებლი და არც მეორე — ორიენი სარკინთვალდის უსტეში შეულები ფყინდ, ფულის საშოვნელად სამშობლიოდნერ შორს გადმოხვეწილი კოვატებები!
და ორივეს: მამიას — გულისჯგუფით, ღიკას — ღრმად ამოქროლი კაბის გულსხარხარით ავგაროზებით მოუხანდათ ბარის, „ტეკეტი“!

ელვაჯა მერამიშვილი

ნარკვი

მირიანხანდავაძი

- **სტოლბანი**, რომელმაც საც ნაწილი მამების, პამების, მამრებისა და ფეხბურთის იმედი აქო, დაუბნდლი არიან, ზოგჯერ მანდ დახმარნ ღლიტყება!
- **მისლის მამებ** ავტოტვ ნაწიანის ვაქანდლი იღუ-სარობისა!
- **რეპანინისი** სახეუ-რედ ვინფეთ მამე წინის მოკროდ, გრანოვანია მოხატერ ღლიტყა!
- **მისრეთ** ორი სახაით შემორჩანდეთ უფროსან ზო-ნეთიან თათბარეს!

პანი ონცაძე

უხრი მართვაძი

- **შეიძლება** თუ არა დამადება იმპორტულ ფანტაზმ?
- **რახ** უნდა იღარავან რა-ფდამდღეს, თუ მათ უსიამოვნო ქმნი ურთიერთა?
- **მალწინა** მტრებმა ვა-პოიერის, რომ ავტოლ იყოს სინარტის თქმა პირში?

აქთანდო მამიანი
(ქ. ბათუმი)

ურსაბი

- **მეხადარა** დახსნარულ სახალღებულ, შინაბა კი — დახსნარულ
- **თქვენსაშენ** ჯერ ინი-

ტერის ვაჭარებულდა, მერე თვითონდა ვაჭარებულდა.

● **მეხადარა** უხიამოვნებას აყენებს, რაგან მხოლოდ სკაუტის ღია მოგინებას ვის იბრებს?

● **პრინცი** პატისცემას არ იბრებს, რაგან მალე-მალე ხანია!

● **მეხადარა** აბაგებს, ცუდად მუშავს კი — საკუთარი თავის!

● **რამდენ** ფეხბურთელებმა მარტო გულები თუ არა, ურამდენო უნდა გატარებდნ?

● **წინაშე** ორი მსახური მათ უნდა სხედეს და არა — მარტოერთი!

ალეკსანრ თიხაძე

ნახარკისმირიშული არხაძი

- **სულს** ნაცვლად ორთელ თუ გაჭე, ან სკვინია, ორმდებელი ვერცაქი?
- **პანორამა** კოცნა სახიფათო ხდება — ატმოსფერო განამტრულებს!

მიან ბახვალიძე

აფორიზმი

- **მამის** ქვაყანა და მადარას მარჩბულა პატარა მფადი!
- **მეც** პროტესტორსა არ უნდა, იგი თავისა მტერი!
- **თუ** თორმეულად, თუ კი ქაჩები გნდა?

ნიკოლოზ იოიაძე

წერილი მხალღილიან

დღლიდნად იან ნტარიო, წყაღელი მანც ქვედა წყნის სოფელი, წყალ მყველი თაბე და ისე მხალღილი თობლან-მეც.
დღიოდნერ ახლა რა ვაშლის მხალღილი თობლანო კომპოტია და მარტოთი თობლან, გრა მარტოთია. ადამი, რიგინერ ატობსუტესი ავლან, მარტამ წყენ თუ მივეცინოდ, არა მწერიო!

დღლიდნ თვისი ჩაქვლიანი სკოლია და ხალხის მარტოთი მარტოთი თობლანო მწერიოთა მარტოთი მარტოთი. ისინი მარტოთი ვამარტოთი ვახა კოვლდ დღლი-ან, წყენ — აქვანა!
მხალღილი ან ვაშლის და მხალღი ან ვაშლოვებს, მარტამ ანის მიწაქვლი ქაღალდი, ადრე ადრე, ოსინი წყენ ხაჭაპის მარტოთიქვერ საქმეაქვლანობა მარტოთი, ან კი სწავლა.
სიხატებს ჭედავი ატობლანა და ათილა ვიოტობი გულსა. მარტოთი მარტო, იქნება სიხატე-არ აქვანთი თუ კოვლი სიხატე.

მხალღილიანი

პრინცი
მეხადარა

პრინცი მუშაობენ მწიფიერები ჩვენი სიცოცხლის გასახან-ტრულადღეს. საკაცა, იმპროვიზირ შეუთავსებლობასკი შეა-ღაუბრებ და ნამდვირად თუ ხელმწიფი ორბაბობის გავა-წინავა-ჩანერგა ისეთ ღიერს, მიანდაც, რომ ავადმყოფობის წყნება დაიწინად. გული გაფუფუნებთან ახალს ჩაიღვ-განება, კუთი მიწიღებთან — გამოვიღიან, სისხლის თუ ავამ-ღიანი მარტოთი — სუფიან ჩაგისაგნენ, გახუტებულთა და გამწიფილდს...

ერთი სიტყვით, სავადმყოფოები ავტოტვმომხსურების სად-მურებს დღეცავებობენ.
ღლით მიზეზა უსასვლელი წაღს გაავადგუნდნ, „გოგა-ნოსტაში“ გადგარებენ (ჯერბებს, თქვენ თვითონ უთხართ, რა? ვფიქროს!) საწინაობდ საავადმყოფო ნაწილობა გამოიგანენ (თუ იქნას), იმ მარტოთი, ამ მარტოთი (თუ ხელმწიფი ფული მთვითი) და გარემომცველს გამოიგანენ (თუ შესვლიანი წინასვლი).

რეორი ვაჭარი, ერთმანეთი დამტრულება საავადმყოფო ნა-წილობის უტოლობად შეიძლება გამოიგინოს და ამიტომაც დღიოდნერ ავლადი ადლო — მიწიფალი მოიხიბლილთს დასაცა-ვოლდებლობა საავადმყოფო ნაწილობა გამოიგანენ (თუ იქნას), იმ მარტოთი, ამ მარტოთი (თუ ხელმწიფი ფული მთვითი) და გარემომცველს გამოიგანენ (თუ შესვლიანი წინასვლი).

ქო ისეთი აბანგი იყო, ვაჭარებთან მარტოთი მარტოთი მარტოთი არიგანენ: რიგინებთი უფროსებს უმხებობდნენ, ხალხებს უმ-ტრებობით მარტოთი და მარტოთი ავადმყოფი.

— თუ მია ხარ, უოლტები განმეფე თორმე მწიფიარ! ნე-იცი თუ შეძეს ამოვლელი, პირი აღარ ჩანასი — ცხენე-ხოლ განმეფებლად თრმყოფად წინასვლი მარტოთი.

— ორი თუნი მიმეფე, ორი ავადმყოფი, განმეფე, ვაჭარო, მარტო წიმი ვერ გავუღლები — ვფიქრად მერად.
— შე დღლილი მიწი!

— თუ თორმეულად, თუ კი ქაჩები გნდა?
— მე ტვინი — იმხად მესამე ტვინი კი გავლე სახეობით იყავებოდი, ორი ათას კაცზე მტეხა ჩანერლიო, მიიბრებს.

— გულსახმანდნე მარტოთი გავაღებ.
— გვადინახს მეც უსასვლელის ნამდვილად ვიყო მე მეცე-ვითი აბანგი: საღამოს მახარში ნაიღებენ გასაყიდად და ჩვენც გავაჭარებენ გვაქან — ყფიროდა ვოცა.

მადლობს წინ გადამიფლადებს განმეფული ვაჭარმა პქონ-დას განჩაღებულის.

კაბეჯით, ცხენებით, თვარებით, ღვინით, მარტოთი — განის-მარტოთი, ფილანის მარტოთი ხელი უფროდა, გათამყა-ვლეს კი მარტო მარტოთის მქონდა!

სახშირ ხელგარედად ამბრუნება მამ მინდობა. მავანიაში შედგარიყო უფროდ მარტო ბრმა ნაწილები და ორმანარე-ბი იყავებოდა. ბრმა ნაწილები ვაჭარ ვაჭარ ვაჭარ, ოთხი კაცი ავიღ კოვლი შეუთავსებლობა!

— ვი, როდის გამოიბნებდა სხვა თუ არანერი, გახუტული ვინწინ, ხომ ვაჭარობით, კაცი კაციოთი!

პირის მარანა

ქარაზმები

ღლიტა თქვა: დამკალით, მარტამ თვის ნუ მიმეჭობი!

● **მისტიკოსი** ღრმად ჩაფიქრდა და თქვა: ჩემი აზრით, ახალი წელი გვევალდა უნდა უკეთე-ლოვით.

● **მწიფლამ** თქვა: ახალი სიტყვა მე ძველ წესს ვიჭიკი.

● **მამოლაშლის** ვაჭარ იდგელ სასოქმე-ლი და სტრალიოს მოკლდ მითუა უყვარს.

● **პრინცი** და ქვერი ს შემდეგ თადამეჭობილი აბანდა.

● **მამამთავარი** შორს ორის პროცესები ხე-ლოი სრულდებოდა, სამაგფილო ბრძანებებით იყე-რებოდა ავტობატურად.

საახალწლო ეკონომიკური ეუბაჩი

ღირებულება ახალი წლის წინა თათბირზე თანამშრომლები საგონებელში ჩააგდო:

— ამხანაგებო! როგორც მოგესვენებათ, თოვლის ბაბუის შტატი ჩვენს საწარმოში ხელფასის ფონდის გადახარჯვას იწვევს! ამ ეკონომიკური ჩიხიდან გამოსვლისათვის კი საჭიროა ახალი მეთოდების ძებნა!

— ბრწყინვალე აზრია! სულაც არ გვჭირდება თოვლის ბაბუის შტატი! მთელი წელიწადი უსაქმოდ ზის, გეგმები და დავალებები მაგას არა აქვს! კმარა მისი ბამბებში შეფუთვა! იგიც თუ დამლაგებელივით შევამცირებთ, მაშინ ჩვენი საწარმო ოც პროცენტ ეკონომიას მიიღებს! — საუბარში ჩაერთო მთავარი ეკონომისტი.

— თუ შევამცირებთ თოვლის ბაბუის შტატს და გამოვაკლებთ მასზე გაწეულ თეთრი ბამბის ხარჯებს, ჩვენი წარმოება ათ პროცენტ ეკონომიას მიიღებს! ოცი პლუს ათი უდრის ოცდაათ პროცენტს! — გაიხარა მთავარმა ბუღალტერმა.

— მაშინ ნაძვის ხე და სათამაშოებიც რისი მაქნისია?! — იკითხა საგეგმო განყოფილების გამგემ.

— უნაძვისხეობა კი მოგვცემს თხუთმეტ პროცენტ ეკონომიას! — არ ცხრებოდა ეკონომისტი.

— თუ ყველაფერ ამას დავაბალანსებთ, ჩვენი საწარმო მოგებით დაამთავრებს ამ წელიწადს! — სიხარული ვერ დაფარა მთავარმა ინჟინერმა.

— ასეთი წარმატებისათვის კი საჭიროა, საწარმოში მოვაწყოთ საახალწლო კარნავალი! — თათბირი შეაჯამა ღირებულება.

— კი, მაგრამ კარნავალისთვის ნაძვის ხე რომ დაგვჭირდება?

— შამპანური?!

— თოვლის ბაბუა და საჩუქრები?!

— ახალი და ძველი წლების იმიტაციისათვის კადრების შერჩევა?!

— არა, ბატონებო! კარნავალს ასეთი წესით ვერ ჩავატარებთ, სხვა ფორმები უნდა გამოვიძებნოთ! — გაბრაზდა ღირებულებით.

— მომისმინეთ, მომისმინეთ! ამ პრობლემასთან დაკავშირებით რაციონალური წინადადება მაქვს! — აყვირდა ახალი ტექნიკის დანერგვის ინჟინერი.

— ბრძანეთ! — უფლება მისცა ღირებულებით.

— საახალწლო ნაძვის ხის კარნავალი მოვაწყოთ სტილიზებულიად: თოვლის ბაბუის მოვალეობას საზოგადოებრივ საწყისებზე შეასრულებს ჩვენი ბუფეტის გამგე. როგორც ბუფეტი აქვს გამოცარიელებული, ისეთივე სახით შემოვა კარნავალზე და დადგება ნაძვის ხესთან. ბატონი ნაძვის ხე იქნება ჩვენი ღირებულებით, იგი ხომ საოცრად წააგავს მას — მაღალია, მოქნილი, მარადიული და უცვლელი!

— წიწვები რომ არა აქვს?! — წამოიძახა ვიღაცამ.

— როგორ არა აქვს?! თუ ვაუკაცი ხარ, მიეკარე! — ჩაიხურჩულეს აქა-იქ.

— ახალი წლის იმიტაციას მოახდენს საგეგმო განყოფილების გამგე, — სიტყვა გააგრძელა ახალი ტექნიკის დანერგვის ინჟინერმა, — ჩვენი ბუფეტის გამგე საჩუქრებს დაარიგებს თოვლის ბაბუასავით... აი, ისე, როგორც პრემიებს გვინაწილებს ხოლმე მთავარი ეკონომისტი. ჩვენ კი, გაღივებულნი, ნაძვის ხის გარშემო დავიწყებთ ცეკვა-თამაშს: ჩვენი ეკონომისტი იქნება ბალაიაკა, მთავარი ბუღალტერი — ჭიანჭური, ღირებულების მოადგილე — დიპლომატი..

— თქვენ კი ძველი წლის იმპროვიზაცია იქნებით! — ღირებულებით სიტყვა არ დაასრულებინა ახალი ტექნიკის დანერგვის ინჟინერს.

აღნიშნულმა საწარმომ ხელფასის ფონდის ღირებულების ეკონომია მიიღო, რადგანაც ახალი ტექნიკის დანერგვის ინჟინერი რეალისტურად შეაფასა ძველ წელთან ერთად.

ავთანდილ აღინაი

უსიტყვოდ

სიმღერა უკუის გზაზე

ურეკისკენ, ყველა მხრიდან, მიმავალი გზაო, ო, როგორ ჭირს შენს ასფალტზე მანქანების სვლაო! თუ რატომ კლავს დამსვენებელს შენზე ფიქრი, ჯავრი, — ამას თვითონ მიგიხვდება დაუფიქრილი მგზავრი!

მისამღერი:

მაგნეტიტი ზღვისპირია —
ჯანმრთელობის აღმდგენელი,
აქ მომსვლელმა არც კი იცის,
ავტობუსში რა დღე ელის!

ურეკისკენ მიმავალი გრილო ნიაგ-ქარო,
თუ საწყალ მგზავრს ავტობუსში ჰკითხავ —
„როგორ ხარო?!“ —
გიპასუხებს: „ნულარ მკითხავ!“ —
(გაიხედავს განზე) —
„ძვალ-რბილი მაქვს დანაყილი, არც ზღვა მინდა არც მზე!“

მისამღერი:

მაგნეტიტი კურორტია —
სულ მაგნიტურქვიშიანი,
მის გზაზე კი, ავტობუსში,
ერთი ვაი-ვიში არი!

სიმღერა მოისმინა და იმღერა ვ. გურულავა

ძინა უაპროს უღუზუჩქო
საღუზუჩქოღო

ანუ
ვის არ გაუმარჯოს
საახალწლოდ

ვინაც გაჭირვებულ კაცს
ხელი არ გაუნოდოს
და მინაში სიმდიდრე
უქმად ედოს, მალულად,
— არასოდეს ამქვეყნად
იმ კაცს არ გაუმარჯოს!
იმ კაცს არ გაუმარჯოს
ნაღდად, დოკუმენტურად!

ვინაც ჰქონდეს და მაინც
არ გასესხოს კაპიკიც,
ცარიელი საფულე
კი ყასიდად გაჩვენოს,
ვინაც კედლის საათი,
— დიდხანს რომ არ გაფუჭდეს,
დანოლისას, ძილის წინ,
გამორთოს, გააჩეროს!

ვინაც მისი მკურნალის
გარჯა არ დაფასოს,
ვინაც მკვავხე ტყემალი
ამჯობინოს ალუჩას,
ვინაც უხვად ეფრქვევა
შუქი წუთისოფლისა,
სხვას კი მცირე სინათლე
ჩაუქროს და გადუჭრას!

ვინც სიცოცხლე სამშობლოს
გასაჭირში არ მისცეს,
მამულის სიყვარული
ბოლომდე არ დაცალოს,
ვინც გმირი წინაპრები
არ ადიდოს თავისი,
— იმ კაცს არ გაუმარჯოს,
ღმერთმა არ დააცალოს!

საკვირი

სამოსნაველო რვეულის
მსგავსად, კარგი იქნება, ზოგი-
ერთი ცნობის ბლანკზე, უკანა
მხარეს, ეწეროს:
ბიუროკრატო!
შენგან ზედმეტად მოთხოვნი-
ლი თითოეული ცნობა მწვანე
ხის ნაწილია!
იგი მოჭრეს, რომ მიეღოთ ნე-
დლეული ქაღალდის საწარმოებ-
ლად!
წარმოიდგინე, რამდენ ტყვეს
ჰკარგავს ჩვენი სამშობლო შენი
უსულგულობის გულისათვის!
ბუნებას მაინც გაუფრთხილ-
დი!

ანდრო კოკოლია

ნახ. ლ. მართაშვილისა

უსიტყვოდ

ნახ. პ. კანდელაკისა

— რა უნდა ამ ამდენ თოვლის ბაბუ-
ას?!
— ესენი თოვლის ბაბუები კი არა,
ჩვენს ქარხანაში დასამონტაჟებელი
მანქანა-დანადგარები!..

ნახ. შ. დვინისა

— აი, თოვლის ბაბუა!
— რისი თოვლის ბაბუა?!
ბაბუაჩემია, კარატეზა და-
დის!

— ბიჭი ძალიან კარგია, ასე,
30 წლისა იქნება, 120 მანეტის
იღებს ხელფასს; მალი დისერტა-
ციასაც დიაცავს, მშობლები მას-
წავლებლები ჰყავს!..

— არ ჯამაგონო! ასოცმანეთი-
ანი გლახაკისათვის ვერ გავიმეტებ
ჩემს ქალიშვილს! ახლა ეს მით-
ხარი, ის მეორე ვინღაა, მაშინ
რომ თქვი?

— მეორე საწყობის გამგის მე-
ორე მოადგილეა!.. ორ ოთხთა-
ხიან ბინაში და ახალთახალ „გოლ-
გაში“ გაფოფინებული! მეორე
აგარაკსაც იშენებს და ასე ამბობს,
ორი წლის შემდეგ ცოლსაც შე-
ვირთავო!

— შე ქალო, მასეთ კაცს, ორს
კი არა, ოთხ წელიწადს დაგილო-
დები!

ორი წლის შემდეგ:
— მარგალიტა, გაიდა ორი წე-
ლიწადი!

— ჩემო ლიზიკო, კიდევ ათი
წელი მოცდა დაგპირდება!

— ათი წელი რა არის, შე ქა-
ლო?! დავიციდი, ოღონდ ის მოპა-
ტიონსო ასოცმანეთიანი არ გამა-
გონო!

რუგან შერაძე

ორწყარო ერთ დროს მთე-
ლი ღუშეთის მოსახლეობას აკმა-
ყოფილებდა ცივა, გვირეული
წყლით. მოუვლელიობის გამო ახ-
ლა იგი ძლივს მიწანწყარებს. არა-
ნაკლები იყო ქალაქის ცენტრში
ე. წ. „ბაზრის წყალი“, ამჟამად კი
იგი მამაპაპურ თაღშია ჩაღვსადი.

ორწყაროს

უწინ სამ შტოდ მოჩხრიალევ,
მიხაროდა შენი მხერა!..
ერთ ონკანში მოწანწყარებს,
თუ ისა ხარ, არა მჯერა!
მამა-პაპისდროინდელი
თალი გადგას ძველისძველი,
სად დაგკარგეს, რატომ არ გეავს
პატრონი და გულისმწველი?!
სამი იყავ, ორი გერქვა! —
ეს, სად იყო სამართალი?!
დღედაღამე ჩქეფდი წმინდა,
როგორც კლდიდან ნიაღვარი:
სად გააქრეთ, ღუშელკებო,
ორწყარო და ბაზრის წყალი?!
რა იპოვეთ ისეთი, რომ
დაგიკარგავთ მათი კვალი?!

ლ. ქინძიძე

საბჭოთა და იუმორის
ჟურნალი „ნიანგი“
№ 24 (1580). დეკემბერი
ბათუმის 1923 წ. იმპრინტად.

**მთავარი რედაქტორი
ზაურ გოლძეძე**

სარედაქციო
კოლეჯია:

ზაზა ამირჯიანი
ნოზა ბარბაქაძე
ზორის გურგულიანი
ნოდარ ღუმუჯია
რეზა თვარაძე
ჯემალ ლოლაშვილი
ნოდარ მაღალონიანი
(მხატვარი-რედაქტორი)

გეგან სიხარულიანი
(მხატვარი-რედაქტორი)

ალექსანდრე სამონია
გიგლა ფირცხალავა
ჯანსუღ ჩხარტიანი
თამაზ წიგნაძე
ვაჟა ზანიშვილი
(მთავარი რედ. მოადგილე)

ნაფი ჯუჯიანი

ტექნიკური რედაქტორი
მიხეილ კუხალაშვილი

გადაცემა ასაწყობად
25.11.80 წ.
ხელმოწერილია დასაბეჭდად
24.12.80 წ.
ჭაღალდის ზომა 70x108 1/2
ფიზიკური ნაბეჭდი
ფურცელი 2

სააღრიცხვო-საგამომცემლო
თბილისი 1,7

საქართველოს კვ. ცვ-ის
გამომცემლობა,
ლენინის ქ. № 14,

შეკვეთა № 3035. უფ. 00796.
ტირაჟი 150.950.

უფრანსო ვაშლიძის
თვეში ორჯერ.
რედაქციაში შემოსული
მასალები ავტორებს
არ უბრუნდებათ.

ჩ ვ ი ნ ი მ ი ს ა მ ა რ თ ი:
380008, თბილისი-8, რუსთაველის
პროსპექტი, № 42.

ტ ე მ ა ლ ი მ ე ბ ი:
მთავარი
რედაქტორის — 93-62-04, მთ.
რედ. მოადგილის — 93-19-42,
პ/მგ მდივნის — 93-10-78, მხა-
ტვარი-რედაქტორის — 99-02-38,
ვანყოფილებათა გამგეების —
93-49-32, რედაქტორ-ლიტმუშაკე-
ბის — 99-02-38, მდივანი-მეზან-
ქანის — 99-76-69.

Сатирико-юмористический
журнал «НИАНГИ»
(На грузинском языке)

Тбилиси, пр. Руставели № 42.
Издательство ЦК КП Грузии
Типография Издательства ЦК
КП Грузии, Тбилиси, ул. Ле-
нина № 14.

ზანი 20 კაპიტი
ინფორმ 76137

— არ ისროლო, ებ თოვლის ბაბუა არაა, არისტოს უფროსი ბიჭი დაუბრუნდა სოფელს!

„დიდი მესაჭე“ აღმშენებელია!

(პოლიტიკური პამფლეტი)

უკანასკნელ ხანებში ჩინეთის მმართველმა წრეებმა აშკარად დაიწყეს ოდესღაც მათგანვე საღმრთო წერილის რანგში აყვანილი მათ ძე დუნის პოლიტიკური იდეების კრიტიკა.

ყოველგვარი გაუგებრობის თავიდან ასაცილებლად ჩინეთის ხელმძღვანელთა ერთმა ჯგუფმა პრემიერის მოადგილის დენ სიაოპინისა და საგარეო საქმეთა მინისტრის ხუან ხუას მეთაურობით, რომელნიც მჩხიბავობისა და სპირიტუალური სპირიტისტების პირდაპირ მთავრობის სასახლეში ახმოინეს „დიდი მესაჭის“ სული, რათა პირადად მისგან მიეღოთ ასწავლან-განმარტება ზოგიერთ „პრინციპულ საკითხზე“.

მათ აღმშენებელი გამოეცხადა თავის პოლიტიკურ მემკვიდრეებს:

— გრცხვენოდეთ, დენ! — უყვირა დიდმა მესაჭემ დენ სიაოპინს, — თქვენ ოდესღაც ერთგულებას მეფიცებოდით!

— კი მაგრამ, თქვენი „კულტურული რევოლუციის“ დროს ცოტა უსიამოვნებანი რჩები შეშემთხვა! — თავი იმართლა პრემიერის მოადგილემ.

— „კულტურულმა რევოლუციამ“ ჩვენ ბევრი რამ მოგვცა! — კვლავ აყვირდა მათ, — თუნდაც ის რად ღირს, რომ მოგსპეტ მილიონობით რევოლუციონისტო, ოპორტუნისტო და ბურჟუაზიული ელემენტი! ვნუხვარ, რომ შენც მათ რიცხვში არა ხარ, დენ!

— ნუ ღელავთ! — ფრთხილად სცადა „დიდი მესაჭის“ დამშვიდება საგარეო საქმეთა მინისტრმა ხუან ხუამ, — ჩვენი საგარეო პრინციპები უცვლელია!

— უცვლელი რას მიქვია?! — წამოიძახა მათ, — თქვენ ჯერ კიდევ არ შემოგვირთებთ ვიტნამი, კორეა, ლაოსი, ინდოეთი, ინდონეზია, ავსტრალია, ახალი ზელანდია, ანტარქტიდა!.. ჯერ კიდევ არ მიგიღწევიათ ამერიკის შეერთებულ შტატებთან მჭიდრო სამხედრო ურთიერთობისათვის! დასავლეთიდან ყველაზე თანამედროვე იარაღის მიღების საქმეც მოუგვარებელი გაქვთ!

— ამას უახლოეს მომავალში გააკეთებთ, ჯერ კი საშინაო საქმეების მოწესრიგებას ვუნდებით!.. უკვე ავტომატურ დაძაბობის გამოკვრა! — განმარტა დენ სიაოპინმა.

— აკრძალეთ, მაგრამ ეს ჯერ კიდევ ცოტას ნიშნავს! — ისევ იფეთქა „დიდი მესაჭემ“, — კონსტიტუციაში აქამდე არ ჩაგინერიათ, რომ ჩინელებს უკრძალვებთ კრებები, გამოსვლები, გაფიცვები, ჭამა, სმა, დასვენება და, საერთოდ, ყველაფერი ის, რაც ბურჟუაზიული ცხოვრების წესსა ჰკავს! საკვირველია, ასეთი დაუდევრობის ვითარებაში როგორ აპირებთ ეროვნული ერთიანობის მიღწევასა და ჩინელების დარაზმებას ჩემი ანდერძის შესასრულებლად?!

— აი, შეუუდგებით ოთხი მოდერნიზაციის განხორციელებას და ყველაფერი მოგვარდება! — იმედიანად შენიშნა ხუან ხუამ.

— ეს ოთხი მოდერნიზაცია რაღა არის?! — ხელები გაშალა მათ. — თქვენ ყველაფერი თავდაყირა დააყენეთ! განა რაღაც რევოლუციონისტული მეცნიერების პროგრესსა და ეკონომიკური სტაბილურობის მიღწევაზე უფრო სასარგებლო და ძვირფასი არ არის ჩინელი ხალხისათვის ჩემი ბრძნული ციტატები?!

— დამშვიდდით! ჩვენ თქვენი იდეებისთვის არ გვიღალატია! — მტიკიცედ განაცხადა დენ სიაოპინმა.

— რით დამიმტიკიცებთ ამას? — დაინტერესდა მათ.

— ჩვენ კვლავ ჩინეთის ნომერ პირველ მტრად ვაცხადებთ საბჭოთა კავშირს! — ერთხმად შესძახეს პრემიერის მოადგილემ და საგარეო საქმეთა მინისტრმა.

— მაღლობა ღმერთს! — დამშვიდდა „დიდი მესაჭე“, — მაღლობა ღმერთს! — კვლავ გაიმეორა და წყვილიაში გაუჩინარდა.

ჟ მ რ ჯ ი